

№ 2/1963.

LAGUTSKOTTETS betänkande № 2/1963 över landskapsstyrelsens framställning till Ålands landsting med förslag till landskapslag om kolonisationsnämnder. (№ 6/1963)

Förenämnda framställning, varöver landstinget inbegärt lagutskottets utlåtande, har utskottet behandlat och får för landstinget vördsamast framhålla följande:

Enligt gällande landskapslag om kolonisationsnämnder består nämnden av ordförande och viceordförande samt två ledamöter och lika många ersättare, samtliga utsedda för tre år åt gången. Viceordföranden deltagar i kolonisationsnämndens arbete blott vid förfall för ordföranden. Ifråga om ledamöterna och ersättarena stadgas, att dessa böra vara förfarna i kolonisationsverksamhet eller lantushållning samt att halva antalet bör utses bland personer, som livnära sig helt och hållet eller huvudsakligen med kroppsarbete eller vilka ekonomiskt äro med dem jämförliga, medan den andra hälften utses bland ägare av medelstora eller större lägenheter. Angående ordförandens, viceordförandens, ledamöternas och ersättarnas valbarhet i övrigt gäller vad om kommunalfullmäktige är stadgat.

Det föreliggande lagförslaget förutsätter en nämnd, bestående av ordförande och fyra ledamöter samt personliga ersättare för envar ledamot. Nämnden utser inom sig viceordförande, vilket innebär att han deltagar i nämndens arbete samtidigt som ordföranden. Ifråga om ordföranden förutsätter förslaget, att han skall vara väl förtrogen med gårdsbruk, samt om ledamöterna, att dessa skola äga kännedom om gårdsbruk, varjämte tvenne av ledamöterna böra företräda dem, som enligt jorddispositionslagen äro jord- eller kreditberättigade.

Utskottet har tagit under överbägande, huruvida antalet medlemmar i kolonisationsnämnden kunde bibehållas vid det nuvarande, men då nämnden enligt förslaget otvivelaktigt får en mera homogen sammansättning än den nuvarande, har utskottet stannat för att godkänna förslaget. Detta innebär en vinning även därigenom, att viceordföranden såsom medlem i nämnden kontinuerligt kan följa med dess arbete. Förbudet mot inval i kolonisationsnämnd av person, vars verksamhet är anknuten till penninginrättning, som beviljar jorddispositions lån, är också på sin plats.

Ur § 5 har utskottet strukit ordet "åtminstone" för bibehållande av balansen mellan de olika intressegrupperna. Detta med så mycket större skäl, som nämnden kan vara beslutför, då ordföranden eller viceordföranden och två ledamöter äro närvarande. Stadgandet i § 7 har

-2-

kompletterats med föreskrift, att den ena av ledamöterna vid sistnämnda förhållande bör företräda jord- eller kreditberättigade.

Förslagets § 8 omfattar utskottet till alla delar. Visserligen kan det i första hand synas som om landstinget skulle överskrida sin lagstiftningsbefogenhet genom att införa ett besvärsförfarande, som avviker från rikslagstiftningens, men då kolonisationsärendena i landskapet skola handhavas av landskapets myndigheter, förefaller en inblandning av rikets kolonisationsmyndigheter i landskapets förvaltnings angelägenheter osakenlig. Detta är tydligen icke självstyrelselagens mening, vilket redan tagit sig uttryck i de i motiveringen nämnda fallen.

§ 12 har omstiliserats i enlighet med motsvarande stadgande i rikets lag. Dessutom har utskottet vidtagit vissa redaktionella ändringar i särskilda lagrum.

Hänvisande till ovansagda föreslår utskottet därför,

att landstinget ville godkänna lagförslaget,
dock sålunda att nedanstående paragrafer erhåller följande lydelse:

5 §.

Mom. 1. Ordföranden skall vara väl förtrogen med gårdsbruk. Ledamöterna, av vilka tvenne böra företräda dem, som enligt jorddispositions-lagstiftningen äro jord- eller kreditberättigade, skola äga kännedom om gårdsbruk.

Mom. 2. Oförändrat.

7 §.

Kolonisationsnämnden är beslutför, då ordföranden eller viceordföranden samt två ledamöter äro tillstädes, varvid den ena bör företräda de jord- eller kreditberättigade.

11 §.

Kolonisationsnämndens utgifter bestridas av kommunens medel.

Kommunen uppbär av landskapsmedel ersättning till 65 procent av kolonisationsinstruktörs lön och därtill anslutna utgifter samt av pensionskostnader, av arvode, som erlägges till kolonisationsnämndens ordförande, ävensom av sammanträdesarvoden, som skola utbetalas till kolonisationsnämndens ordförande, ledamöter och kolonisationsinstruktör, samt av resekostnadsersättningar och dagtraktamenten.

Inom ramen för landskapets ordinarie inkomst- och utgiftsstat må sådana ekonomiskt mindre bärkraftiga kommuner, för vilka kolonisationsnämndens utgifter eljest skulle bliva mera betungande än skäligt, i ersättning beviljas mer än 65 procent av kolonisationsinstruktörs lön

-3-

och därtill anslutna utgifter samt av pensionskostnader.

12 §.

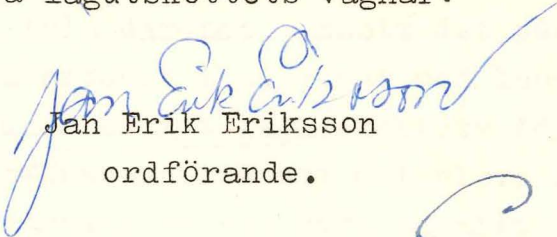
Landskapsstyrelsen fastställer de maximibelopp av lön och därtill anslutna utgifter samt av pensionskostnader och arvoden ävensom av resekostnadsersättningar och dagtraktamenten, enligt vilka ersättning med stöd av 11 § kan erläggas till kommunen.

14 §.

Denna lag tillämpas från den 1 januari 1963. Genom densamma upphäves landskapslagen den 15 juli 1952 angående kolonisationsnämnder i landskapet Åland (29/52) jämte däri senare vidtagna ändringar. Med stöd av sagda lag vald kolonisationsnämnd handhar likväl de på kolonisationsnämnden ankommande uppgifterna, tills ny nämnd enligt denna lag valts eller landskapsstyrelsen beslutat, att kolonisationsnämnd icke skall tillsättas i kommunen.

Mariehamn den 9 mars 1963.

På lagutskottets vägnar:

Jan Erik Eriksson

ordförande.

./.. Axel Kuffschinoff
sekreterare.

Närvarande i utskottet: Jan Erik Eriksson, ordförande, Eliel Persson, Gustaf Jansson, Annemi Dahlblom och Bertel Boman.